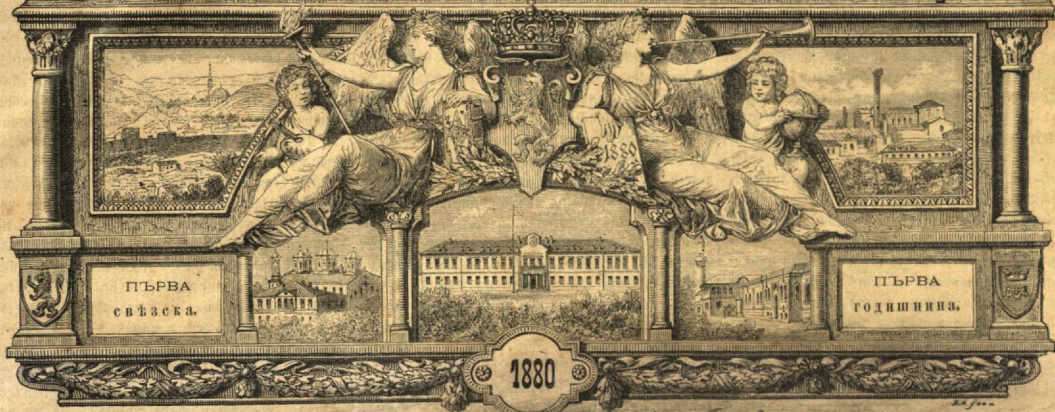

БЪЛГАРСКА ИЛЛЮСТРАЦИЯ

„Българската Иллюстрация“

излиза
веднаж на месеца

въ една съвезка отъ 3 печатни листа.

ИЛЛЮСТРОВАНЪ ДОМАШЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Годишна цена: 5 Сроп. Рубли.

излиза възора на 15-то
число на всеки мѣсець.

Изобити се приматъ по 60 Сент. на рубль.

МБ92и

София, Май.

екущата година 1880 започна за насъ Българитѣ посредъ събития, които привличаха всеобщо внимание и възбуждаха всеобща тревога. Съдбата на нашето първо народно събрание, нашитѣ министерски кризи, нашитѣ неспоразумѣния и прѣния, нашитѣ неотстъпци по всичкитѣ отрасли отъ управленieto ни, бѣха породили едно положение, което, независимо отъ всекакви политически убѣждения, не може да се каже че бѣше отъ най-завиднитѣ. Съ нетърпиме чакахи венца прѣлѣтѣта за да ни огрѣе ново слънце и да излъче отъ строгостѣта не само на материалната, но и на моралната зима, която итоспаваше силитѣ ни. Прѣлѣтѣта настана, а съ прѣлѣтѣта заедно ново народно събрание се свика, ново министерство се състави. Съ патриотическо съчувствие приветствавахи ний и едното и другото. Длъжност, свѣщенная длъжностъ лежи сега на всякий Българинъ да съдѣйствува, въ мѣрката на силитѣ си, за подобрието на работитѣ, за подигането на отечеството ни, за народното ни благощастие, за обончателното въскресяване на всичкитѣ български народъ. Всячко това ще се постигне съ трудъ, съ непрестанно залягане, съ търпение, съ съзласие, съ преданностъ къмъ истинскитѣ интереси на България, и, най-послѣ, съ таква благодаразумно обождаване, каквото /да може да ни препоръчи предъ всички за народъ способенъ не само за това, що му се е дало тѣй прѣстивно по настоящемъ, но още за по честити и по бѣлески съдбини, какви-

то заслужаваи както споредъ числото си въ старо-плавинскитѣ Полуостровъ, така и споредъ страданията, на които сми били изложени тѣй немилостиво цѣли вѣкове.

Нашитѣ патриотизмъ въ днешнитѣ времена трѣба да бѣде толкова по чистъ, по безкористенъ, по искрено, по стегнатъ, че задачитѣ, на които разрѣшението съвременната история възлага на насъ, но отъ послѣдствията на които ще зависи съдбата на потомството ни за дълги вѣкове, сѣ отъ най-голяма важностъ. Ний нѣма да повтаряи ни тукъ онова, което е въ сърцата и въ устата на венца ни, то естъ, че предводителитѣ на европейската политика, по нѣкои съображения непонятни за насъ, нацѣриха въ берлинския договоръ цѣлостѣта на народѣтѣ ни, издигнаха искусствени прегради за осъществението на най-справедливитѣ и най-законнитѣ ни народни желания, и възвѣриха подъ несното иго на бившитѣ ни унигитатели една голѣма частъ отъ българската народностъ. Истинно е тоже да расправяи тукъ надълго че стремлението на венца ни сѣ били до сега, на не бѣждатъ и за напредъ: да убѣдимъ Европа че тя е постѣпила несправедливо къмъ насъ, че ний, по любовѣта си, отъ която всякога се въдушавяи къмъ една дѣйствителна независимостъ, и една дѣйствителна самостоятелностъ, заслужаваи по добра участь отъ колкото онази, която ни се сътвори въ Берлинъ, и че, въ интересѣтѣ не само на народѣтѣ ни, но още и на мирѣтѣ на Истокъ, издигнатитѣ прегради трѣба, късно ли рано, да се махнатъ единъ денъ. Българекото княжество, българекитѣ народъ, и да цагъ, не могатъ да иматъ друга политическа программа въ това отношение. Преди всячко обаче, трѣба

отъ днешното си положение да гледаи да извадимъ и да оползотворимъ всичкитѣ изгоди, които ни позволяватъ средствата, съ които можемъ да располагаи. Тѣй наричанната Источна Румелия е поставена, както е навѣрно, въ условия съвършено различни отъ ония, въ които е поставено княжеството. Българекитѣ румелийски патриоти въ всѣкий случай заслужаватъ толкова по много похвали че тѣ, при всичкитѣ мъчнотии, срѣщу които иматъ да се борятъ ежедневно, гледатъ да извадятъ всичкитѣ ползи отъ положението, въ което поставиха тази страна европейекитѣ дипломати. Съ това си поведение тѣ заслужаватъ не само на страната, но още на цѣлитѣ народъ. Надеяне и бѣждето за общата радостъ на този народъ.

Въ княжеството, чувството на патриотизмѣтѣ тоже не отсъствова; също тѣй не отсъствова въобще и доброта воля; всички иматъ предъ видъ интересѣтѣ на малката ни държавица, ако и едни да ги разумяватъ по единъ начинъ, а други по другъ, всички мислятъ за доброто на народѣтѣ, всички желаватъ искроението на злото гдѣто го съглеждатъ. Разногласие има въ княжеството, но разногласието не е въ цѣлѣта, а е само въ начинѣтѣ за достигането на тази цѣль. Между тѣмъ, че положението на българското княжество днесъ не е отъ най-завиднитѣ, че това положение, ако се продължава, може да има сетинни губелни не само за княжеството, но и за всичкитѣ ни народѣ, въ това мислимъ да нѣма никой да се съмнѣва. Нашето княжество, въ политическо и административно отношение, е една страна, въ които едвамъ ли има нѣщо за усъвършенствование, а всѣчко почти трѣба да се създаде изново. Нашитѣ народъ, едвамъ из-